

Dokumentene mangler fremdeles.

De tre tykke bind med bilag til undersøkelseskommissjonens innstilling foreligger nu. Mangt er kommet frem. Avisene har levert fyldige referater. Men ingen synes å være opmerksom på, at ennå savner vi de dokumenter, hvorpå det hele er bygget.

Vedrørende våren og sommeren 1940 siteres eller refereres vesentlig bruddstykker av følgende dokumenter: Paal Bergs dagbok, biskop Berggravs dagbok, direktør Jahns dagbok, direktør Fr. Heyerdahls dagbok, direktør Lorénts Vogts papirer, generalkonsul Ringnes's optegnelser, daværende sekretær, nuværende direktør Egelands referater fra produksjonsrådet. Videre stenoграфiske referater fra president-skapets forhandlinger. Alle disse

Av
direktør Lorentz Vogt

ting siteres nokså tilfeldig — man kan si etter behov. Men dette er høist utilfredsstillende for dem som ønsker å gjøre sig op en selvstendig mening om saken. Det eneste riktige er at disse — og eventuelt andre samtidige dokumenter offentliggjøres i deres helhet i den foreliggende form, selvfølgelig med utelatelse av rent personlige ting. Har en mann notert at han har kysset sin kone til avskjed kan dette etter omstendighetene for, henne være en mer eller mindre søt erindring, men vedkommer ikke almenheten. Det er imidlertid ba-

re den slags rent private ting, som bør utelates av de dokumenter som er kommet i undersøkelseskommissjonens besiddelse. Nu synes dagbøkene å bli bevart som et slags hemmelig skyts, som holdes i beredskap til avfyring, når det passer forfatteren.

Granskingen skal utvides til å omfatte Hjemmefronten og dens forhold til regjeringen i London. Her bør stilles det samme krav til offentliggjørelse av den hele korrespondanse uten beskjæring og eventuelt av andre dokumenter.

Vi savner også ennå parolene fra London og her hjemmefra.

Vedrørende det økonomiske oppgjør savner vi administrasjonsrådets bestemmelser, nevnden for industri og omsetning og centralnevndene. Også her må vi få dokumentene, protokollene og korrespondanser. Etterpabetraktninger har mindre betydning.

Sladderer går, anonyme skrifter sirkulerer. Bare ett kan stoppe trafikken: Sannheten, dokumentert gjennom samtidige skriftstykke fremlagtt urettskjert form.

Lorentz Vogt.

Arne Rudolph forteller at han undersøkte anonyme anmeldelser

og formidlet traktorsalg uten avanse.

En ordrik mann for herredsretten.

Arne Fredrik Rudolph, Oslo, hvis navn blev skjult frem i forgrunnen under Aistadsaken i og med statsadvokat Sig. Jensen's karakteristikk av ham — måtte i går for soren skriver Jensen i herredsretten.

Tiltalte Rudolph var NS av 1936 og fungerte under okkupasjonen som NSH-leder og lagfører i Sem NS-lag. Angående sistnevnte hverv forklarte han overfor retten at han måtte overta det under tvang. Og han hadde ikke vært ivrigere enn at kretslederen senere betegnet ham som ubrukelig. Tiltalte hadde motarbeidet Schønning Olsen fra første stund av, og affæren med Hotell Klubben bragte ham også på kant med bl. a. Wallestad. — I egenskap av lagleder forhindrede tiltalte ifølge «egget utsagn» at Ole Enger, Sem, blev arresteret på grunnlag av en anonym anmeldelse. Tiltalte lot det hele gå i glemmeboken etter å ha sikret sig ved en proforma «undersøkelse» av tilfellet. — Som

følge av dette skritt blev imidlertid tiltalte en smule betenkt da han senere fikk nok en anmeldelse, nemlig på NS-mannen Markus Hallingrød fra fru Henry Johansen. «Jeg var redd for at denne skulde være en provokasjon fra tyskernes side etter at jeg hadde undersøkt anmeldelsen på Ole Enger, og jeg kunde derfor ikke godt stoppe den. Men jeg sørget for at det hele blev behandlet som et indre parti-anliggende. Politiet fikk ikke noe med saken å gjøre.»

Tiltalen omfattet videre et punkt om at Rudolph hadde deltatt i et våbenkursus i Holmestrand. Selv påstod tiltalte at han rett og slett var kidnappet, men han kom sig veik fra kurset ved at hans arbeidsgiver sendte et telegram forfattet av tiltalte og sendt på hans foranledning. Faktisk gjorde ikke tiltalte annet i Holmestrand enn

på dette. — Selv kjøpte tiltalte den utslitte traktor på Faikensten for 1500 kroner, og satte den i stand. Reparasjonen tok 5 måneders tid. Så vel tyskerne som Wallestad var ivrige etter å få tak i dette trekkmidlet, og resultatet blev at den solgtes til Berg Interneringsleir hvor Fossum da var ansatt som gårdsbestyrer. Det forelå ingen takt av maskinen ved overtagelsen, og i påvente av denne deponertes hos tiltalte 0000 kroner. Han vilde naturligvis ikke la dem siite ut traktoren uten garantier. Og depositumsummen blev satt så høyt for at den skulde være et pant på at traktoren blev behandlet som pant. —

ni 1947.

KINO

ra kl. 17 valg
o. off. nr. 1630

isplitt

li

IGMAN
INIGOMERY

ythmer.

un 50 ore

WAY

Judy
ARLAND

18, 19 og 20

verden.

indelig. Blad

i det hele
et, og stor-
er stutt
lunge år er
v hvert ue
bør omme-
e gjennom
hjelp av de
is av foto-
r salene av
te som mu

lder

og farv-

NSEN

g farveri.

KEN

10:11 92